

ΘΕΩΝΗ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

(Προσωπογραφία Ε. Ίωαννίδου).

Ποικίλη Λεξις

Ἀσφάλειαι κάλλους.

Ἡ εἰς τὸ Σικάγον ἐδρεύουσα πρωτότυπος ἀσφάλεια «Ὠραιότης», ἡ ὁποία ἀσφαλίζει διάφορα μέρη τοῦ σώματος φημιζόμενα ὡς ὠραῖα, ἰδρυσεν ὑποκατάστημα καὶ εἰς Παρίσιους. "Οἱ αἱ φημισμέται ὠραῖαι τῆς Γαλλικῆς πρωτευούσης ἔσπευσαν ν' ἀσφαλίσθουν. Ἡ διάσημος χορεύτρια Ναπιερκόβσκα ἠσφάλισε τοὺς πόδας τῆς ἀντὶ 250 χιλ. φράγκων, ἡ τραγωδὸς δις Βαλάνδρι ἀντὶ 100 χιλιάδων τὴν κόμην τῆς ἡ ὁποία ἔχει μήκος ἴσον μὲ τὸ ἀνάστημά τῆς. Ἡ αἰοδὸς δις Ἀριέλ ἀντὶ 50 χιλιάδων τοὺς ὠραίους ὀφθαλμούς τῆς, ἡ δις Ρετζίνα Μπαντέ, ἡ περίφημος διὰ τὰς πλαστικὰς εἰκόνας, τὸ στήθος τῆς ἀντὶ 500 χιλιάδων καὶ τὴν φωνὴν τῆς ἀντὶ ἐνὸς ἑκατομμυρίου. Τέλος ἡ δις Μῶδ Χάρρυ ἠσφάλισε τὴν ὠμοπλάτην τῆς, ἀγαλματώδους στρογγυλότητος, ἀντὶ 25 χιλιάδων φράγκων.

★ ★

Μουσεῖον κιβδήλων.

Εἰς τὰ τόσα ἄλλα μουσεῖα μέλλει νὰ προστεθῇ καὶ ἄλλο ἀκόμη. Τὸ μουσεῖον τῶν κιβδηλοποιηθέντων ἔργων τέχνης. Εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ διευθυνταὶ τῶν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Μουσείων εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ συναντῶνται συχνά διὰ νὰ συνεννοοῦνται μεταξὺ τῶν πῶς νὰ προφυλάττωνται ἀπὸ τοῦ νὰ πίπτωσι θύματα προσφορᾶς κιβδήλων ἔργων τέχνης τολημῶν καὶ ἐνίοτε ἱκανωτάτων κιβδηλοποιῶν. Πολ-

λάκις προύταθι ἕκαστον μουσεῖον νὰ ἐπιφυλάττῃ αἰθουσάν διὰ τὴν ἐκθεσὶν τῶν ἀνεγνωρισμένων ὡς κιβδήλων ἔργων τέχνης, καὶ ἤδη ὁ γνωστότατος δόκτωρ Ρόμπινσον τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐτοιμάζει ἐκθεσὶν τῶν παραπεποιημένων ἔργων τῶν ἀγορασθέντων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Μουσείου, οὗτινος εἶνε διευθυντὴς καὶ εἰς τῶν κυριωτέρων συλλογούχων Ἀμερικανῶν, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου, ὡς γνωστὸν, θὰ προστατευθῇ ἀπὸ τὸ «ἀνώνυμον». Ὁ «Πρωῖνός Τηλέγραφος» παρατηρεῖ ὅτι ἂν ἠδύναντο νὰ συναντηθῶσιν εἰς τὸ αὐτὸ Μουσεῖον ὅλαι αἱ ἰδιωτικαὶ συλλογαὶ τῶν ἀμερικανῶν Κροίσων ἑκατομμυριούχων, θὰ ἦτο ἐνδιαφέρον νὰ ἀκαλυφθῇ ὁ ἀκριδὴς ἀριθμὸς τῶν «πρωτοτύπων» ἐκαστοῦ πίνακος τοῦ Τιτσιάνο καὶ τοῦ Κορέτζιο.

★ ★

Ὁ ἀρμηδὴς Φάουστ.

Ὁ Φάουστ, ὁ ἥρωας τοῦ ποιήματος τοῦ Γκαίτε καὶ τοῦ μελοδράματος τοῦ Γκουνώ, ὑπῆρξεν, ἔζησε πραγματικῶς. Ἡ ἀστική αὐτοῦ κατάστασις διηκριθῆθαι καθ' ὅλας τὰς λεπτομερείας, χάρις εἰς σοφὸν Γερμανόν, ἀνευρόντα ἐγγραφόν τι ἐν τῇ Βασιλικῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Μονάχου. Εὔρεν ἐν αὐτῇ τὸ ἡμερολόγιον τοῦ κληρικοῦ Κίλιαν Κλάιμπ, ὁ ὁποῖος ἐκράτει καθημερινὰς σημειώσεις περὶ τῶν συμβάντων τῆς ἐποχῆς του καὶ ὁ ὁποῖος ὁμιλεῖ περὶ τοῦ διασήμου συγχρόνου του, γνωστοτάτου καὶ ὀνομαστοῦ ἥδη.

Ἰδοὺ τί γράφει περὶ αὐτοῦ :

«Ο Γεώργιος Φάουστ, γεννηθείς ἐν Χέλμσταδτ τῆς Βάδης, ἐδήλωσε τῇ 5 Ἰουνίου 1528, ὅτι, ὅταν ὁ ἥλιος καὶ ὁ Ζεὺς θὰ εὐρεθῶσιν ἐν τῷ αὐτῷ ἀστερισμῷ, προφῆται, ὡς αὐτός, θὰ γεννηθῶσιν. Παρουσιάζετο ὡς Μέγας Ταξιδάρχης τῶν Ἰωαννιτῶν».

Ὁ Φάουστ ἠγάπα νὰ φέρῃ πολλοὺς τίτλους κατὰ τὰ ἀνά τὴν Γερμανίαν ταξίδια, φαίνεται δέ, ὅτι κατ' ὀρθοῦς εὐχερῶς νὰ παίξῃ ρόλον μεγάλου κυρίου, μεγάλου ἀρχόντος. Πράγματι ὅμως ἐπεδίδετο εἰς πώλησιν ὥροσκοπίων καὶ φαρμάκων κάμινων τὸν ἀστρολόγον καὶ τὸν ἱατρὸν κατὰ τὰ τότε κρατοῦντα. Δὲν ἐστέρειτο παιδεύσεως διότι φέρεται εἰς τὰ Μητρώα τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Χαϊδελδέργης, ὡς ἐγγραφεὶς τῇ 9 Ἰανουαρίου 1483 καὶ ὡς τυχὼν ἀκαδημαϊκοῦ βαθμοῦ τῇ 1 Μαρτίου 1487.

Τὸ ἐσώαγγεμα.

Ὁ περίφημος Ὀλλανδὸς βιολιστὴς Οὐσάγι εἰς μίαν τῶν περιουσιῶν του εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐγνώρισθη μὲ τὸν πολυεκατομμυριοῦχον Φόρδεσ, ὅστις τὸν προσέκαλεσε εἰς γεῦμα.

Ὁ Οὐσάγι ἐδέχθη καὶ τὸ γεῦμα διετέλεσε μὲ ἀμείωτον εὐθυμίαν· ὅτε κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ Φόρδεσ παρεκάλεσε τὸν Οὐσάγι νὰ παίξῃ ὀλίγον βιολί, ὁ μέγας καλλιτέχνης ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἔχει διάθεσιν πρὸς τοῦτο, ἀλλ' ὁ Ἀμερικανὸς παρεγγήσας τοὺς λόγους του εἶπεν ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν πρέπει νὰ ἐντρέπωνται διὰ τὰ ἐπαγγέλματά των.

Ὁ Οὐσάγι ἐδέχθη καὶ ἔπαιξε συμφωνίας τινάς, ἀλλὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ ἀμερικανὸς ἐκατομμυριοῦχος ἦτο πρῶν ὑποδηματοποιὸς τοῦ ἀπέστειλε ἐν ζευγὸς ὑποδήματα ὅπως τὰ ἐπιδιορθώσῃ συνοδεύσας τὴν ἀποστολὴν μὲ τὴν σημείωσιν: «Ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ ἐντρέπεται διὰ τὸ ἐπαγγέλματά του.»

Πῶς ἐργάζεται ὁ Σιέγκιεβιτς.

Ὁ Ἑρρίκος Σιεγκιέβιτς, ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Κόδοδάκις», δὲν εἶχε ἀνακοινῶσαι ποτὲ πρότερον τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας του. Μίαν φορὰν μάλιστα ἐρωτήθηκε παρὰ τινος πῶς ἐργάζεται ἀπάντησεν:

«Ἐργάζομαι ὅπως ἡ μαγείρισσα, ἡ ὁποία δὲν θέλει κανένα νὰ μυρισθῇ τὸ φαγητὸν της.»

Τελευταίως ὅμως εἰς δημοσιογράφος ἔλαβε μετ' αὐτοῦ συνέντευξιν καὶ ὁ Σιέγκιεβιτς ἀπάντησεν τὰ ἑξῆς:

— Προσπαθῶ πάντοτε νὰ ἐμπνέωμαι ἀπὸ τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις τοῦ βίου μου καὶ ὅταν λαμβάνω μίαν ἰδέαν τὴν ἐπεσεργάζομαι εἰς τὴν διάνοιάν μου πολὺ. Τὴν ἀναπτύσσω εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας καὶ κατόπιν φροντίζω νὰ διαγράψω τοὺς χαρακτῆρας ὅσων τὸ δυνατόν ζωηροῦς καὶ τολμηροτέρους. Ὅταν ἐννοήσω ὅτι ἐπέτυχα εἰς τοῦτο, ἀρχίζω ἀμέσως γράφω. Δὲν δυσκολεύομαι πλέον καὶ τὸ ἔργον μου τελειώνει ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

Καλλιτεχνικὴ εἰδικότης.

Ἡ καλλιτεχνία φθάνει ἀναμφιδόλως εἰς τελειότητα μὲ τὴν εἰδικότητα τὴν ὅποιαν ἠθέλησε νὰ δημιουργήσῃ ὁ ἀγγλος ἡθοποιὸς Σιλδάρτ, ἀφιέρωνας ἑαυτὸν εἰς τὴν ἀπομίμησιν τῶν ζώων καὶ τὴν ἀναπαράστασιν τοῦ βίου των ἀπὸ σκηνῆς. Ὁ Σιλδάρτ, ὅστις προηγουμένως ἦτο διακεκριμένος ἡθοποιός, ἀφιερῶν ἑντελὺς εἰς τὴν εἰδικότητα αὐτὴν καὶ ἐγκατέλειπεν ὅλους τοὺς ἄλλους ρόλους. Διηγήθη ὅτι ὑπεκρίθη μέχρι σήμερον τοὺς λύκους 1200 φορές, τοὺς γορίλλας 2000 φορές, τοὺς γαϊδάρους 400 φορές, εἰς ὅλας δὲ τὰς ὑποκρίσεις του αὐτὰς ἡ ἐπιτυχία του ἦτο πρωτοφανής.

Τώρα ὁ Σιλδάρτ ἐκλήθη ἀπὸ τὸν ἀγγλον Βέρδαρ

Σὺ ὅπως μελετήσῃ τὴν ζωὴν τῶν λεόντων διὰ νὰ παίξῃ παρόμοιον ρόλον εἰς δράμα, ὅπερ οὗτος πρόκειται νὰ ἀναδιδῶσιν μετ' ὀλίγον καὶ ὅπερ ἔχει ὡς ὑπόθεσιν τὴν καταδίκην ἀπίστου Ρωμαίου δούλου, ὅπως γίνῃ βορὰ τῶν λεόντων.

Συγγραφεὺς δακτυλογράφου.

Ὁ Μαίτερλιγκ εἶνε ἀπὸ τοὺς ταχύτερους δακτυλογράφους τοῦ κόσμου. Ὅλα τὰ δράματά του, ὅλα τὰ ποιήματά του, ἀκόμη δὲ καὶ τὰς ἐντυπώσεις του τὰς γράφει διὰ τῆς γραφομηχανῆς.

Τοῦτο θὰ στενοχωρῇ πολὺ τοὺς συλλέκτας αὐτογράφων, οἵτινες δὲν θὰ δυνηθῶσιν εὐκόλως νὰ συλλέξουν ἰδικὰ τοῦ χειρογράφου, ἀλλ' ὁ Μαίτερλιγκ λέγει ὅτι εἰς τὴν γραφομηχανὴν ὀφείλει πολλὰ, διότι ἄλλως τοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ γράφῃ τόσον ταχέως καὶ νὰ μὴ ἀφίνη νὰ χάνηται ὁ καιρὸς του. Εἰς τὴν ἐπαυλίν του «Αἱ Μελισσαι» εἰς τὴν Νίκαιαν ἔχει γραφεῖον, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει τίποτε νὰ ζηλεύσῃ ἀπὸ τὰ ἐμπορικά γραφεῖα, ἀκουομένου διαρκῶς σχεδὸν τοῦ κρότου τῆς γραφομηχανῆς.

Θῶμα τῶν ἔργων του.

Ὁ κανὼν εἶνε νὰ ᾤφιστανται τὴν ἐπίδρασιν τῶν μυθιστορημάτων ἐκεῖνοι ποὺ τὰ διαδίδουσιν. Καὶ ὅμως δὲν εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπηρεασθοῦν οἱ ἴδιοι συγγραφεῖς ἀπὸ τὰ μυθιστορήματά των. Τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς μεγάλης αἰσθητικότητος τοῦ συγγραφέως, ὁ ὁποῖος δημιουργῶν ἕνα κόσμον ὅλως διόλου ἰδικόν του, τοῦ δίδει τὴν ζωὴν, ὥστε τὸν θεωρεῖ πολλάκις πραγματικόν, τὸν δὲ ἑαυτὸν του ὡς ἀποτελούμενον μέρος τοῦ ὑπ' αὐτοῦ δημιουργηθέντος κόσμου.

Τοῦτο συνέβη ἐσχάτως μὲ τὸν συγγραφέα τῆς μακρᾶς σειρᾶς τῶν ἀστυνομικῶν μυθιστορημάτων, τῶν γνωστῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Νικ Κάρτερ».

Μίαν ἡμέραν ὁ ἀστυνομικὸς συγγραφεὺς ἐνόμισε τὸν ἑαυτὸν τὸν ἀνώνυμον ὑπάλληλον τῆς ἀστυνομίας καὶ μετέβη εἰς ἕνα ἀστυνομικὸν τιῆμα τῆς Νέας Ὑόρκης διὰ νὰ στρατολογήσῃ ἄνδρας πρὸς συγκρότησιν ἰδεώδους εἰς τελειότητα «Ἀστυνομικοῦ σώματος». Ὁ συγγραφεὺς συνελήφθη καὶ ἐκλείσθη εἰς ἕνα φρενοκομεῖον.

Τὸ πάθημα αὐτοῦ τοῦ Νευορκέζου συγγραφέως δὲν εἶνε πρῶτον. Καὶ ἄλλην φορὰν εἶχε φαντασθῇ πῶς εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς ἥρωας τῶν μυθιστορημάτων του. Τὸν ὠδήγησαν τότε εἰς ἕνα σανατόριον.

Βασιλικὸν γεύκωμα.

Ἡ σεπτὴ βασιλομήτωρ Ὀλγα ἔχει μικρὸν λεύκωμα εἰς τὸ ὁποῖον αἱ ἐστεμνιμένα κεφαλαὶ ἔχουν ἀπαντήσῃ εἰς διαφόρους ἐρωτήσεις.

Εἰς τὴν ἐρώτησιν τῆς Βασιλίσσης ποία εἶνε ἡ ἰδέα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου περὶ εὐτυχίας, ἀπάντησεν οὗτος φιλοσοφικῶς:

— Θὰ ἤθελα νὰ ἔχω πάντοτε δυὸ κορῶνες (Αὐστριακὸν νόμισμα) εἰς τὴν τσέπην μου, καὶ ὄχι ἄλλην κορῶναν (στέμμα).

Ὁ Βασιλεὺς Ὀσκάρ II' εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Βασίλισσα ἔθεσε τὴν ἐρώτησιν, ποῖον θεωρεῖ τὸ μεγαλύτερον δυστύχημα ἀπάντησε:

— Νὰ φορῇ κανεὶς στενὰς μπότες, μέσα εἰς αὐτὰς νὰ ὑπάρχῃ κόκκος ἄμμου καὶ νὰ τοῦ πονῇ τὸ πόδι του.

Ἀλλὰ ἡ ὑραιότερα ἀπάντησις εἶνε τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδου τοῦ Ζ'.

— Οἱ πλέον ἀντιπαθητικοὶ ἄνθρωποι, ἀπάντησεν εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνθεῖσαν ἐρώτησιν, εἶνε ἐκεῖνοι ποὺ σὰς δείχνουν στὸ δρόμο μὲ τὴν ὁμбрέλλο τους καὶ φωνάζουν; Νά, αὐτοὶ εἶνε...